

**Зеленський Олександр Федорович,
учитель-методист зарубіжної літератури**

**„Знов білим цвітом вкрилися сади,
І знов приходить свято Перемоги...”**

Сценарій позакласного заходу до дня Перемоги

Мета: поглибити знання учнів про героїчне минуле нашого народу, допомогти усвідомити велич подвигу у Другій світовій війні, виховувати в учнів повагу до тих, хто ціною свого життя здобув перемогу.

Обладнання: святково прибраний клас. Виставка літератури про Другу світову війну, стенд „Куди б не йшов, не їхав ти, а при шляху спинись, могили тихій, дорогій, всім серцем поклонись”.

Вислови:

„Вічна слава солдату – герою і солдатові без нагород, хто загинув хоробро у бою, захищаючи рідний народ”,

„І хай як далеко від дому бійця не сховала зима, солдатів нема невідомих, батьків невідомих нема”,

„Чиї б серця забудь могли тих, хто у тяжку годину у грізних битвах полягли за рідну Україну”,

„За цвіт життя завдячує народ полеглим і посивілим солдатам”.

Епіграф: «Тільки той, хто пам’ятає минуле, вартий майбутнього.»

Перебіг заходу

Вступне слово вчителя.

Пам’ять... Вона нетлінна і вічна. Вона дивиться на нас із старих фронтових фотографій, з тих речей, які зберігають колишні фронтовики, і не дає померкнути жодній героїчній сторінці історії перемоги над фашизмом. А ми, молоде покоління, про їхні бойові подвиги, їхнє воєнне життя можемо сьогодні дізнатися тільки з їхніх розповідей, кінофільмів, творів художньої літератури. Багато, як українських, так і митців слова всього світу присвятили свої твори темі війни. Це Андрій Малишко, Олександр Довженко, Володимир Сосюра, Павло

Тичина, Олесь Гончар, Ліна Костенко та багато інших.

Звучить мелодія „Журавлі”.

На фоні мелодії:

1 ведучий:

Минають роки, відлітають у вічність. Минуло стільки років, відколи замовкли останні постріли гармат, настала тиша, прийшов на нашу землю мир довгоочікуваний, вистражданий, оплачений найвищою ціною людського життя. Все далі відходять грізні і важкі роки Великої Вітчизняної війни, але не згасає пам'ять про тих, хто не шкодував своєї крові, свого життя. Кожен із нас поділяє думку, втілену в словах: „Ніхто не забутий, ніщо не забуто”.

2 ведучий:

Люди старшого покоління пам'ятають: травень того незабутнього 45-го був напрочуд теплим і сонячним.

Ніби сама природа своїм таємним єством відчувала радість довгоочікуваного визволення, що прийшло на нашу землю.

1 ведучий:

1945 рік.

1 травня над рейхстагом піднявся прапор Перемоги.

8 травня 1945 року в Берліні підписана повна капітуляція фашистської Німеччини.

9 травня було надано салют Перемоги.

Учень:

День Перемоги! День Перемоги!

Іде по країні весна.

Дев'ятого травня! Дев'ятого травня!

Війна закінчилась страшна.

Вірш „Весна”.

2 ведучий:

Все ожило, пробудилося, набралось краси і молодості. Здається, що навесні ми по-особливому, ніжно й трепетно, любимо рідну землю. Бо саме з весною приходить до нас велике свято Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Учень:

Ти прийшла, Перемого, слідами війни,
З-під заліза і попелу – цвітом весни,
Тим навічним вогнем, що горить – не згора,
Обеліском, який увінчала зоря.

1 ведучий:

Роки... Скільки б їх не минуло, не зітруть у народній пам'яті світлі імена тих, хто віддав своє життя за незалежність нашої Вітчизни. Не забуваємо ми воїнів нашого села. Золотими літерами вписані їх прізвища та імена в книзі „Пам'яті”.

2 ведучий:

Не забуваймо героїв-воїнів села Пологи, які пішли на фронт, а їх _____, і не повернулись в своє рідне село. Їхні тіла прийняла не тільки українська земля. Вони знайшли спочинок і в Польщі, і в Німеччині, і в Росії, і на Україні, а доля _____ односельців і досі невідома.

Височіють могили в степах, в полях, обабіч доріг.

Учень:

Це була радість зі сльозами на очах. За роки війни загинуло 3 мільйони українців, 2 3
мільйони були примусово вивезені на роботи до Німеччини.

Не залилося жодної сім'ї, яка б не оплакувала загибель рідних чи близьких.

Чиї б серця забудь змогли

Тих, хто в тяжку годину,

У грізних битвах полягли

За нашу рідну Україну?

Пісня „А мати сина жде”.

Вірш „Пам'ятайте”

Пам'ятайте про тих, що безвісті пропали,

Пам'ятайте про тих, що не встали, як впали.

Пам'ятайте про тих, що згоріли, як зорі,-

Такі чисті і чесні, як повітря прозоре.

Пам'ятайте про тих, що за правду повстали,

Пам'ятайте про тих, що лягли на заставах.

Пам'ятайте про тих, що стрибали під танки...

Є в місцях невідомих невідомі останки.

Є в лісах, є у горах, і є під горою –

Менше в світі могил, ніж безсмертних героїв.

Пам'ятайте про них і у праці, і в пісні –

Хай відомими стануть всі герої безвісні.

1 ведучий:

Серед тих, хто йшов дорогами війни, були наші односельчани. Вони повернулися до рідних домівок.

_____ річницю Перемоги святкують лише _____ ветеранів.

Згадаймо їх поіменно:

1.

2.

3.

4.

5.

4

Пісня „Вітання”

Учень:

Спасибі вам, що хочуть ваші діти

Душею дорівнятися до вас.

Хай кожному із нас в душі засвітить

Хоч однієї перемоги час!

2 ведучий:

Зараз вони – ветерани, літні люди і шановані. З онуками, а дехто вже з правнуками.

А тоді ж вони були зовсім юними.

Що залишила їм на згадку війна, крім страждань?

Слово вам, наші ветерани. Запрошуємо до слова ветерана війни

Дякуємо вам.

Хай ці квіти весняні чудові

Подарують вам подих краси,

Щоб жилося у щасті й любові,
Благ усіх вам з роси і води!
Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе серед людей,
Найкращі всі, що до вподоби, квіти
Даруєм вам у цей святковий день.
Нехай Бог вас благословить своєю рукою,
Хай пречиста Діва-Мати своїм омофором
Захищає вас від злого з усім вашим домом.
Дай Боже вам довго жити і горя не знати,
Щоб соту весну з нами зустрічати.

Пісня „Привітальна”

Учень:

Вернулися живі з полків і ран
І мир подарували рідним хатам –
За цвіт життя завдячує народ
Полеглим і посивілим солдатам.
З медалями вони й без нагород
Стрічають один одного, як брата...
За цвіт життя завдячує народ
Полеглим і посивілим солдатам.
З роками їх все менше в строю,
Та йдуть першопроходцями в бурани...
І трудяться звитяжно, як в бою,
З синами молодими ветерани.

Учень:

Стоїть обеліск, і на нім імена,
Які вкарбувала священна війна.
Стоїть обеліск над печаллю могил,
Бійців з Придніпров'я і з галицьких сіл.

Стоїть обеліск, в нім скорбота німа.
Що в селах України синів тих нема.
Вони тут не сіють, вони тут не жнуть,
Лиш вогники-квіти їм люди кладуть.
Лиш сльози вмивають синів імена,
Що їх із собою забрала війна,
Що їхні серця дуже довгі літа
Земля українська в собі пригорта.